

موج اعتصابات در ایران: ما حمایت می کنیم!

در ایران بیماری همه گیر کرونا و ویروس کوید ۱۹ بیداد می کند. در رابطه با این وضعیت فاجعه بار به استناد یکی از اعضای همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران در فرانسه: «بیمارستان ها اشباح شده اند و فاقد امکانات درمانی اند. توده های کم درآمد از همه چیز محرومند: پیشروی بیماری خیره کننده است. در ایران سیستم بهداشت و درمان به شدت در خطر است. به دلیل فساد داخلی و سوداگری های مالی میلیون ها نفر علاوه بر مشکلات اقتصادی، بیکار شده و هیچ منبع درآمدی ندارند. با بحران کرونا و ویروس میزان بیکاری و تورم باز هم به طرز چشمگیری افزایش یافته است. فشارهای اقتصادی متناسب با پیشرفت این بیماری بر میزان فلاکت مردم افزود است.»

در ۱۵ ژوئیه عفو بین الملل در بیانیه ای می گوید: « در ایران شاهد افزایش هشیار دهنده توسط به مجازات اعدام برای تظاهر کنندگان، دگراندیشان و اقلیت ها قومی بوده ایم». در طی ماه ژوئیه، احکام اعدام هشت تن از تظاهر کنندگان علیه گرانی زندگی در سال گذشته، توسط شورای عالی قضایی تأیید شدند. محکومیت اولیه سه تن از آن ها به اسامی امیر حسین مرادی، محمد رجبی و سعید تمجیدی آن چنان اعتراضات گسترده ای را در فضای مجازی موجب شد به طوری که رژیم را وادار به تعلیق موقت اجرای احکام کرد.

در این شرایط و در مواجهه با سرکوب کماکان شدید رژیم حاکم، زنان و مردان کارگر در ایران به مبارزات خود ادامه می دهند. اعتصاب ها چند برابر شده اند. کارگران زن و مرد کارخانه نیشکر هفت تپه بیش از ۵۰ روز در اعتصاب به سر می برند. این طولانی ترین اعتصاب در تاریخ آن ها است، اما این اعتصاب عامل بسیار مهم مقاومت و مبارزات اجتماعی بوده است. اعتصاب کنندگان خواستار پرداخت دستمزد معوقه سه ماه گذشته و دولتی شدن مجدد کارخانه خود هستند. چند روز پیش، هزاران کارگر در چند بخش از صنایع نفت و پتروشیمی با هماهنگی کامل اقدام به اعتصاب کردند. در آخر هفته گذشته معلمان در برابر مجلس شورای اسلامی تظاهراتی ترتیب دادند و بی عدالتی های اجتماعی را محکوم کردند.

سازمان های عضو «شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه» بار دیگر بر حمایت و همبستگی خود با کارگران ایران تأکید می کنند. همبستگی بین المللی امری اساسی است، مبارزات خود را به گوش همه مردم جهان برسانیم!

Organisations syndicales nationales interprofessionnelles

- Central Sindical e Popular Conlutas (CSP-Conlutas) – Brésil
- Confederación General del Trabajo (CGT) – Etat espagnol
- Union syndicale Solidaires (Solidaires) – France
- Confederazione Unitaria di Base (CUB) – Italie
- Confédération Générale du Travail du Burkina (CGT-B) – Burkina
- Confederation of Indonesia People's Movement (KPRI) – Indonésie
- Confederación Intersindical (Intersindical) – Etat espagnol
- Confédération Générale Autonome des Travailleurs en Algérie (CGATA) – Algérie
- Batay Ouvriye – Haïti
- Unione Sindacale Italiana (USI) – Italie
- Confédération Nationale des Travailleurs – Solidarité Ouvrière (CNT SO) – France

Sindicato de Comisiones de Base (**COBAS**) – Etat espagnol ▪
Organisation Générale Indépendante des Travailleurs et
Travailleuses d’Haïti (**OGTHI**) – Haïti
Sindacato Intercategoriale Cobas (**SI COBAS**) – Italie ▪
Confédération Nationale du Travail (CNT-f) – France ▪
Intersindical Alternativa de Catalunya (IAC) – Catalogne ▪
Union Générale des Travailleurs Sahraouis (**UGTSARIO**) – ▪
Sahara occidental
Ezker Sindikalaren Konbergentzia (**ESK**) – **Pays basque ▪**
Confédération Nationale de Travailleurs du Sénégal ▪
Forces du Changement (**CNTS/FC**) – Sénégal
Sindicato Autorganizzato Lavorator COBAS (**SIAL-COBAS**) – ▪
Italie
General Federation of Independent Unions (**GFIU**) – ▪
Palestine
Confederación de la Clase Trabajadora (**CCT**) – Paraguay ▪
Red Solidaria de Trabajadores – Pérou ▪
Union Syndicale Progressiste des Travailleurs du Niger ▪
(**USPT**) – Niger
Union Nationale des Syndicats Autonomes du Sénégal ▪
(**UNSAS**) – Sénégal
Unión Nacional para la Defensa de la Clase Trabajadora ▪
(**UNT**) – El Salvador
Solidaridad Obrera (**SO**) – Etat espagnol ▪
[Independent Workers Union of Great Britain](#) (**IWGB**) – ▪
Grande-Bretagne
Ogólnopolski Związek Zawodowy Inicjatywa Pracownicza ▪
(**OZZ IP**) – Pologne
Centrale Démocratique des Travailleurs de Martinique ▪
(**CDMT**) – Martinique
[Associazione Diritti Lavoratori](#) Cobas (**ADL COBAS**) – ▪
Italie
Pakistan Labour Federation (**PLF**) – Pakistan ▪

Organisations syndicales nationales professionnelles

National Union of Rail, Maritime and Transport Workers ▪

(**RMT/TUC**) – Grande-Bretagne
Centrale Nationale des Employés – Confédération
Syndicale Chrétienne (**CNE/CSC**) – Belgique
Sindicato Nacional de Trabajadores del Sistema
Agroalimentario (**SINALTRAINAL/CUT**) – Colombie
Trade Union in Ethnodata – Trade Union of Employees in
the Outsourcing Companies in the financial sector –
Grèce
Syndicat national des travailleurs des services de la
santé humaine (**SYNTRASEH**) – Bénin
Sindicat dos Trabalhadores da Fiocruz (**ASFOC-SN**) –
Brésil
Organizzazione Sindacati Autonomi e di Base Ferrovie
(**ORSA Ferrovie**) – Italie
Union Nationale des Normaliens d'Haïti (**UNNOH**) – Haïti
Confederazione Unitaria di Base Scuola Università
Ricerca (**CUB SUR**) – Italie
Coordinamento Autorganizzato Trasporti (**CAT**) – Italie
Syndicat des travailleurs du rail – Centrale
Démocratique des Travailleurs du Mali (**SYTRAIL/CDTM**) –
Mali
Gıda Sanayii İşçileri Sendikası – Devrimci İşçi
Sendikaları Konfederasyonu (**GIDA-IŞ/DISK**) – Turquie
Syndicat National des Travailleurs du Petit Train
Bleu/SA (**SNTPTB**) – Sénégal
Asociación Nacional de Funcionarios Administrativos de
la Caja de Seguro Social (**ANFACSS**) – Panama
Palestinian Postal Service Workers Union (**PPSWU**) –
Palestine
Union Syndicale Etudiante (**USE**) – Belgique
Sindicato dos Trabalhadores de Call Center (**STCC**) –
Portugal
Sindicato Unitario de Trabajadores Petroleros
(**Sinutapetrolgas**) – Venezuela
Alianza de Trabajadores de la Salud y Empleados Públicos
– Mexique
Canadian Union of Postal Workers / Syndicat des

travailleurs et travailleuses des postes (**CUPW-STTP**) – Canada

Syndicat Autonome des Postiers (**SAP**) – Suisse ▪

Federación nacional de trabajadoras de la educación ▪ (**SUTE-Chili**) – Chili

Plateforme Nationale des organisations professionnelles ▪ du secteur public – Côte d’Ivoire

Fédération nationale des ouvriers et collectivités ▪

locales – Union Marocaine du Travail (**UMT-Collectivités Locales**) – Maroc

Centrale Générale des Services Publics FGTB, Cheminots ▪ (**CGSP/FGTB Cheminots**) – Belgique

Botswana Public Employees Union (**BOPEU**) – Botswana ▪

Organisation Démocratique du Rail-Organisation ▪

Démocratique du Travail (**ODR/ODT**) – Maroc

Federacao Nacional dos Ttrabalhadores em Transportes ▪

Aéros do Brasil (**FNTTA**) – Brésil

[Federação Nacional dos Metroviários](#) (**FENAMETRO**) – Brésil ▪

Namibia Football Players Union (**NAFPU**) – Namibie ▪

Palestinian Electricians’ Trade Union (**PETU**) – Palestine ▪

Missão Publica Organizada – Portugal ▪

Organisations syndicales locales

Trades Union Congress, Liverpool (**TUC Liverpool**) – ▪ Angleterre

Sindacato Territoriale Autorganizzato, Brescia (**ORMA ▪ Brescia**) – Italie

Fédération syndicale SUD Service public, canton de Vaud ▪ (**SUD Vaud**) – Suisse

Sindicato Unitario de Catalunya (SU Metro) – Catalogne ▪

Türkiye DERİ-İŞ Sendikası, Tuzla et Izmir (**DERİ-İŞ Tuzla ▪ et Izmir**) – Turquie

L’autre syndicat, canton de Vaud (**L’autre syndicat**) – ▪ Suisse

Centrale Générale des Services Publics FGTB, Ville de ▪ Bruxelles (**CGSP/FGTB Bruxelles**) – Belgique

Arbeitskreis Internationalismus IG Metall, Berlin (**IG Metall Berlin**) – Allemagne

Sindicato Unificado de Trabajadores de la Educación de Buenos Aires, Bahia Blanca (**SUTEBA/CTA de los trabajadores Bahia Blanca**) – Argentine

[Sindicato del Petróleo y Gas Privado del Chubut](#)/CGT – Argentine

UCU University and College Union, University of Liverpool (**UCU Liverpool**) – Angleterre

Sindicato di base Pavia (**SDB Pavia**) – Italie

United Auto Workers local 551 Ford Chicago (**UAW Ford Chicago**) – Etats-unis

Sindicato Uno Prodinsa, Maipú – Chili

Asociación Gremial de Trabajadores del Subterráneo y Premetro, Buenos Aires (**SUBTE/CTAt**) – Argentine

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

Syndicat des travailleurs du transport de (واحد) Téhéran et sa banlieue (**Vahed**) – Iran

Organisations syndicales internationales

Industrial Workers of the World – International (Solidarity Commission (**IWW**

Courants, tendances ou réseaux syndicaux

Transnationals Information Exchange Germany (**TIE Germany**) – Allemagne

Emancipation tendance intersyndicale (**Emancipation**) – France

Globalization Monitor (**GM**) – Hong Kong

Courant Syndicaliste Révolutionnaire (**CSR**) – France

Fronte di lotta No Austerity – Italie

Solidarité Socialiste avec les Travailleurs en Iran (**SSTI**) – France

Basis Initiative Solidarität (**BASO**) – Allemagne

LabourNet Germany – Allemagne

Resistenza Operaia – operai Fiat-Irisbus – Italie

Workers Solidarity Action Network (WSAN) – Etats-Unis ▪

United Voices of the World (UVW) – Grande-Bretagne ▪

Unidos pra Lutar – Brésil ▪

Corriente Político Social Sindical 1° de Mayo de Buenos Aires – Argentine

Coordinamento Nazionale Unitario Pensionati di oggi e di domani (CONUP) – Italie

National Association of Human Rights Defenders – Palestine

Red de Trabajadores – Argentine

به کارگران و توده های زحمتکش ایران!

پیام تشکلات کارگری:

اتحاد و تشکل طبقاتی را مستحکم کنیم، به مبارزه ادامه دهیم!

بیش از پنجاه روز است که کارگران رزمنده نیشکر هفت تپه برای احقاق حقوق خود در اعتصابند. حدود پنج هزار کارگر نیشکر هفت تپه سازماندهی اعتراض خود را در شکل اعتصاب و تظاهرات خیابانی تا رسیدن به اهدافشان با عزمی استوار جزم کرده اند. کارگران بخش های مختلف هفت تپه با توافق یکدیگر و تقسیم کار میان خود، هم در کارخانه و کشتزار و هم در عرصه خیابان، در صف متحد به اعتراض به عملکرد ضد کارگری کارفرما و مدیران شرکت و مقامات محلی حکومت روی آورده اند. کارگران مبارز با خشم و تنفر طبقاتی نسبت به سیاست های ضد کارگری دولت و دستگاه سیاسی حاکم، با جسارت و تلاش خستگی ناپذیر در ادامه اعتصاب و مقاومت در مقابل بی توجهی مسئولان ثابت قدم بوده اند. کارگران نیشکر هفت تپه با طرح مخالفت علیه خصوصی سازی که معنایی جز به تاراج دادن و حیف و میل وسایل کار و زندگی هزاران کارگر و خانواده هایشان ندارد؛ با تلاش برای دستیابی به حقوق های پرداخت نشده و سایر مزایای شغلی از جمله بیمه تأمین اجتماعی و همچنین بازگشت به کار دوستان و همکاران اخراجی خود، پیشتاز مبارز طبقه کارگر در مقابل سرمایه داران، زمین داران و زمین خواران و حاکمیت سرمایه داری بوده اند.

مطالبات کارگران نیشکر هفت تپه و پایداری آنها بخشی از اعتراضات و اعلام خواست های عمومی طبقه کارگر در کارخانه ها، کارگاه ها، معادن و دیگر مراکز کارگری - تولیدی، خدماتی، آموزشی و درمانی، کشاورزی در سراسر کشور است. فریاد کارگران نیشکر هفت تپه، طنین خشم سرکوب شد کارگران و اقشار زحمتکشی است که روز و شب استثمار و ستم اقتصادی و سیاسی سرمایه داری و عوارض اجتماعی و فرهنگی شوم آن را بر جسم و جان خود تحمل می کنند. نظام سرمایه داری و دستگاه سیاسی حاکم که حامی آن است عامل اصلی بدبختی و سیه روزی بیش از 90 درصد اهالی کشور و منشأ اصلی ستم و سرکوب طبقاتی، جنسی، مذهبی، ملی و قومی در جامعه اند، نظامی که فقر و سیه روزی، عقب ماندگی فرهنگی، و تاریک اندیشی، فساد و دزدی و دغلقاری را بر زندگی توده های زحمتکش تا اعماق جامعه بسط داده و مستولی کرده است. نظامی که برای حفظ منافع غارتگران طبقات دارا و سلط آنان بخش عظیم و روزافزونی از منابع کشور را صرف نظامی گری و سوداهای عظمت طلبان ارتجاعی در منطقه می کند.

رهایی از این شرایط نا به هنجار اجتماعی در گرو همصدایی و اتحاد هم نیروهای ستمدیده ای است که مناسبات سرمایه داری، آنها را به یک نیروی هم درد، متحد و مبارز اجتماعی تبدیل کرده است. اکنون کارگران نیشکر پرچمدار مبارزه علیه خصوصی سازی، ریاضت کشی و مستمند سازی مردم از سوی دولت و مقابله با نمایندگان سیاسی حکومت می باشند. این یک درس بزرگ و پیامی رسا از طرف این بخش از طبقه کارگر به جنبش کارگری می باشد. تحت تاثیر بحران فزاینده اقتصادی و سیاسی، شاهد برپایی اعتراضات و اعتصابات در بخش وسیعی از صنایع نفت و گاز و پتروشیمی های مناطق نفت خیز جنوب هستیم. کارگران حق طلب پالایشگاه آبادان، قشم، لامرد و بخش های وسیعی از پروژه های پارس جنوبی (عسلویه، کنگان، تنبک، طاهری، بیدخون) و پتروشیمی های ماهشهر و تأسیسات نفتی در خوزستان، بوشهر و منطقه پارسیان در استان هرمزگان و هپکو اراک، با اعلام ناراضیاتی از سیاست های اقتصادی دولت به صف مبارزه برای احقاق حقوق خود برپا خاسته اند. کارگران دریافته اند که راهی جز اعتصاب و مبارزه برای دستیابی به خواست های خود ندارند.

یکی از خواست های کارگران در این اعتراضات پرداختمزدها و مزایای عقب مانده است. دولت موظف است در صورت سرپیچی کارفرما از پرداخت حقوق های معوقه، پرداخت فوری دستمزد کارگران را برعهده گیرد.

کارگران!

نظام سرمایه داری و دستگاه سیاسی حامی آن دردهای بزرگ و روزافزونی از نظر اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در جامعه ایجاد کرده اند. این دردها درد مشترک کارگران و زحمتکشان جامعه اند. درد مشترک درمان مشترک از سوی خود کارگران می طلبد و این درمان مشترک در مبارزات پیگیر و متحد کارگران تجسم می یابد. مبارزات پیگیر و مشترک جز با تشکل های مستقل کارگری میسر نیست، تشکل هایی که باید مستقل از کارفرما، دولت، نهادهای مذهبی و احزاب سیاسی باشند. از این رو تنها این مسیر می تواند به پیروزی برسد: مبارزات مشترک و اتحاد محکم برای تغییر اساسی شرایط موجود با وجود تشکل های مستقل کارگری. روند اعتراضات باید در تمام بخش های مختلف جامعه ادامه یابد و حلقه های متحدی از تمام اقشار زیر ستم جامعه به شکل یک جنبش سراسری در مقابل زورگویی، تبعیض و حق کشی و فساد و غارتگری حاکمیت سرمایه داران و زمین داران با قدرت به پیش برده شود.

کارگران نیشکر زمانی می توانند به خواست های اساسی خود دست یابند که به ویژه کارگران صنایع نفت، گاز، پتروشیمی، فولاد، معادن، خودروسازی ها و در اتحاد با آنها معلمان، دانشجویان، زنان، بازنشستگان، پرستاران، کشاورزان و هم^۱ اقشار زحمتکش جامعه متحد و همسنگر آنها در عرصه^۲ جنبش سراسری اجتماعی قرار بگیرند. حاکمیتی که نمی خواهد به خواست های توده های مردم پاسخ گوید باید با مقاومت و مبارزه^۳ عمومی مردم مواجهه شود. تاریخ حیات سیاسی جمهوری اسلامی ارمغانی جز فقر، جنگ، کشتار و اعدام دربر نداشته است. باید با اعتصاب و اعتراض سراسری راه های تأمین منابع درآمد برای خرید تسلیحات نظامی و مخارج گسترده کردن سفره های رنگین و اشرافی و به جیب زدن سودهای کلان از مسئولان و چپاول گران فاسد گرفته شود. رژیم برای تهیه ارز و حفظ بنیه مالی خود به بهای تعطیل کردن کارخانجات بزرگ فولاد و ذوب آهن و بیکار سازی های گسترده به جای تأمین نیاز تولید داخلی و کار آفرینی و کاهش بیکاری در جامعه، اقدام به فروش مواد خام و منابع تأمین انرژی و سنگ آهن، معادن طلا و حتی اجاره دریاها و واگذاری آنها به شرکت های امپریالیستی چینی و روسی کرده است. محروم نمودن کارگران و زحمتکشان از مواهب اجتماعی و مسدود نمودن راه های تأمین معاش توده ها، و واگذاری امتیازهای اسارت بار به امپریالیست ها برای حفظ بقای خود، پاسخ رژیم به تخفیف بحران مرگ باری است که گریبان نظام اقتصادی و سیاسی حاکم را گرفته است. در سیاست داخلی نیز پاسخ جمهوری اسلامی چیزی جز تشدید فقر و تشدید سرکوب و شلاق و زندان نیست. در شرایط حاضر سیاست سرکوب رژیم موجب افزایش روحیه رزمندگی معترضان و به صحنه آمدن بخش وسیعی از طبقه کارگر گردیده است. تحریم ها کمبود منابع مالی و وخامت اقتصادی مشکل خود ساخته حکومت است و هیچ ربطی به طبقه^۴ کارگر و توده های زیر ستم ندارد و نباید سختی و فروپاشی را به کارگران تحمیل نماید. پاسخ کارگران تشدید اعتراض، همصدایی و اتحاد و ایجاد تشکل های محل کار و مراکز تولیدی، خدماتی و انسجام بخشیدن به مبارزات حق طلبانه است. اتحاد سراسری کارگران و سایر جنبش های اجتماعی ضرورتی است که باید در اولویت هر جنبش اعتراضی قرار گیرد.

کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندرامام

کارگران پروژه های پارس جنوبی

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

فعالان کارگری جنوب
جمعی از کارگران محور کرج تهران
15 مرداد 1399

شرایط خطرناک کرونا در زندانهای ایران

عفو بین الملل نامه مقامهای قضایی ایران را افشا
می‌کند:

آنها شرایط خطرناک کرونا در زندانها را پنهان
کردند

۱۰ مرداد ۱۳۹۹ - ۳۱ ژوئیه ۲۰۲۰

بر اساس متن این نامه‌ها که به عفو بین‌الملل درز کرده، مقام‌های سازمان زندان‌ها در چهار نامه جداگانه به مقام‌های وزارت بهداشت هشدار داده‌اند که برای مقابله با بیماری کرونا در ساختمان‌های پرخطر و پرجمعیت زندان‌ها امکانات کافی ندارد. ظاهراً وزارت بهداشت ایران به هیچ‌کدام از این درخواست‌ها پاسخ نداده است.

در یکی از این نامه‌ها یک مقام سازمان زندان‌ها به خطرات امنیتی شیوع کرونا در زندان‌ها اشاره کرده است.

سازمان عفو بین‌الملل مستقر در لندن، در اطلاعیه‌ای گفته است که این نامه‌ها در تضاد با اظهارات رسمی اصغر جهانگیر، رئیس سابق زندان‌ها و مشاور فعلی رئیس قوه قضاییه است که "وضعیت نامناسب و غیربهداشتی زندان‌ها در زمینه کرونا" را رد کرده و گفته بود اقدامات مسئولان زندان‌ها در پیشگیری از این بیماری "بی‌نظیر" بوده و می‌تواند به عنوان "یک شاخص بین‌المللی" الگو باشد.

سازمان زندان‌ها که زیر نظر قوه قضاییه است، در این نامه‌ها تأکید کرده که به اندازه کافی پول و تجهیزات برای مقابله با شیوع ویروس کرونا ندارد.

شماره: ۱۱۲، ۹۹، ۲۸۲

تاریخ: ۹۹، ۳، ۲۵

پوست

بسمه تعالی

سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور

جناب آقای دکتر جان بابایی

معاون محترم درمان و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

موضوع: اقلام ضروری مورد نیاز زندانهای کشور جهت مدیریت بیماری ویروس کرونا

باسلام و احترام

همانطوریکه مستحضر هستید زندانهای کشور یکی از مراکز مستعد همراهِ با تجمع جمعیت با میزان شیوع بسیار بالای بیماریهای نوپدید خصوصاً کرونا می باشد ولی علی رغم مکاتبات مکرر با مبادی ذیربط در آن وزارت خانه و پیگیری های حضوری تا به حال هیچگونه کمک تقدی یا غیر تقدی برای کنترل بیماری کرونا از سوی آن وزارت خانه به این سازمان انجام نشده است .

لذا با توجه به درخواست شماره ۱۱۴۳/۹۹/۵ مورخ ۹۹/۱/۶ مدیر کل محترم بهداشت و درمان این سازمان جهت تأمین لوازم مورد نیاز، خواهشمند است دستور فرمایید نسبت به تأمین و تحویل موارد درخواستی اقدام لازم را معمول و این سازمان را از نتیجه امر مطلع نمایند. ۳/۲۱

قرآنی

معاون توسعه مدیریت و منابع

منبع تصویر، AMNESTY

در آخرین نامه منتشر شده به تاریخ ۱۵ تیرماه امسال یکی از معاونان 'سازمان زندانها و امور تأمینی و تربیتی کشور' خطاب به معاون وزارت بهداشت می نویسد که سه نامه قبلی بی پاسخ مانده و برای کنترل "حوادث غیر قابل پیش بینی ناشی از ویروس کرونا" در زندان لازم است که "جلسه اضطراری" تشکیل شود.

سازمان عفو بین الملل می گوید شواهدی "نگران کننده" در اختیار دارد که نشان می دهد شرایط "بیرحمانه و غیرانسانی" در زندانها ادامه دارد و مسئولان قضایی "به عمد" برای مجازات و ارباب زندانیان سیاسی آنها را از حق مراقبت های بهداشتی و پزشکی محروم می کنند.

توضیح تصویر،

عفو بین‌الملل می‌گوید زینب جلالیان که تست کرونای او مثبت بوده از پنجم تیرماه بعد از اعتصاب غذا "ناپدید شده است"

عفو بین‌الملل در گزارش خود گفته است که زندانیان با علایم ابتلا به ویروس کرونا "برای روزهای متمادی به حال خودشان رها شده‌اند، حتی با این که بعضی از آنها از قبل بیماری‌های قلبی یا ریوی، دیابت یا آسم داشته‌اند." بر اساس این گزارش، فقط وقتی حال زندانیان بدتر شده آنها را "بدون امکان دسترسی به خدمات پزشکی در بخشی جدا یا سلول انفرادی قرنطینه کرده‌اند."

در تازه‌ترین مورد خبرساز درباره شیوع ویروس کرونا در زندان، مقام‌های قوه قضاییه ایران ابتلای نرگس محمدی به کووید-۱۹ را تکذیب کردند و گفتند که امکانات پیشگیری در زندان زنجان کافی است و زندانیان به وسایل ضدعفونی دسترسی دارند.

خانم محمدی بعداً در توضیحاتش درباره امکانات بهداشتی خود و گروه ۱۲ نفره مشکوک به ابتلا به ویروس کرونا در زندان زنجان نوشت: "بعد از چند روز در پی نامه‌نگاری به مسئولان زندان به هر کدام آنها یک ماسک دادند و این گروه ۱۲ نفره توانستند با پول خود سه عدد ژل شستشوی دست بخرند."

در گزارش سازمان عفو بین‌الملل به نام زینب جلالیان هم اشاره شده

است. به گفته این سازمان حقوق بشری، خانم جلالیان از زمانی که آزمایش کرونایش مثبت اعلام شد، برای رسیدگی اعتصاب غذا کرد اما از پنجم تیرماه خبری از او نیست و قربانی "ناپدیدسازی قهری" شده است.

توضیح تصویر،

عفو بین‌الملل می‌گوید در زندان ارومیه هشت نفر به دلیل ابتلا به کرونا جان باخته‌اند

مرگ "دست‌کم ۲۰ زندانی"

در این نامه‌ها اشاره‌ای به آمار زندانیان مبتلا به کرونا نشده است؛ اما مدیران سازمان زندان‌ها درباره سرپوشیده بودن زندان‌ها و تراکم زیاد زندانیان در یک محوطه بسته هشدار داده‌اند و تاکید کرده‌اند که احتمال ابتلا به کرونا در میان زندانیان "چند برابر بیشتر از خارج از زندان" است.

در گزارش سازمان عفو بین‌الملل به نقل از سازمان‌های حقوق بشری آمده است که دست‌کم ۲۰ زندانی در استان‌های مختلف به دلیل ابتلا به کرونا جان داده‌اند که بیشترین تعداد مربوط به زندان ارومیه با ۸ قربانی است.

در هفتم اسفند ماه ۹۸، قوه قضاییه ایران برای خلوت کردن زندان‌ها دستور مرخصی بعضی از زندانیان را صادر کرد.

بر اساس گزارش سازمان زندان‌ها از هفتم اسفند پارسال تا خرداد ماه به خاطر شیوع کرونا ۱۲۸ هزار نفر به مرخصی فرستاده شدند؛ اما سازمان عفو بین الملل می‌گوید زندان‌ها هنوز بیش از ظرفیت استاندارد خود زندانی دارد و همچنین این مرخصی شامل حال بیشتر زندانیان سیاسی و عقیدتی نشده است.

در نامه‌ای که تاریخ آن مربوط به ششم فروردین امسال است، سازمان زندان‌ها گفته که زندانیان باردار و مادران شیرده، سالخورده‌گان، و افرادی که در زندان بیماری‌های پیش‌زمینه‌ای اعتیاد، ایدز، سوء تغذیه، کم‌خونی و بیماری‌های دیگر دارند، سیستم ایمنی‌شان ضعیف است و اگر کرونا در زندان شایع شود، "علاوه بر خطرات امنیتی، خسارات جبران‌ناپذیری برای جامعه" خواهد داشت.

سه روز بعد از تاریخی که این نامه نوشته شده، اخباری درباره شورش زندانیان در سقز کردستان در اعتراض به شیوع ویروس کرونا و کمبود امکانات مقابله با این بیماری منتشر شد.

فرمانده سپاه کردستان گفته بود زندانیان از ترس کرونا فرار کردند.

همچنین چند روز بعد زندانیان در زندان اهواز هم به دلیل شیوع ویروس کرونا و از ترس ابتلا به بیماری شورش کردند.

دیانا الطحاوی، معاون بخش خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین‌الملل درباره نامه‌های درز کرده به این سازمان تاکید کرده است: "این نامه‌های رسمی مستنداتی رسواکننده از قصور فاجعه‌بار دولت ایران در زمینه محافظت از زندانیان را نشان می‌دهند. درخواست‌های مکرر برای تامین مواد ضروری از جمله مواد ضدعفونی کننده، تجهیزات حفاظتی شخصی و لوازم پزشکی نادیده گرفته شده است. این وضعیت به خصوص خطرناک است چون همان‌طور که در نامه‌ها نیز اذعان شده، گروه‌های به شدت آسیب‌پذیر در زندان‌های ایران محبوس هستند."

سازمان عفو بین‌الملل در بیانیه خود از ایران خواسته که برای حل مشکل ازدحام زندان‌ها شرایط "آزادی فوری و بی‌قیدوشرط" همه افرادی را فراهم کند که برای استفاده صلح‌آمیز از حقوقشان به زندان افتاده‌اند؛ به‌ویژه نوجوانان، بازداشت‌شدگان منتظر محاکمه، و

آنهايي که ويروس کرونا برايشان خطر جدي به دنبال دارد.

شماره:

تاريخ:

بيومت:

بسمتعالی

سازمان بهداشت و اقدامات تأسیس و تربیتی کشور

تعداد	اقلام ضروری مورد نیاز
۵۴۰۰۰۰۰ عدد برای ۳ ماه	ماسک ساده
۱۰۰۰۰۰۰ عدد برای ۳ ماه پرسنل و زندانیان	ماسک N95
۲۶۰۰۰۰۰ عدد برای ۳ ماه	دستکش لاتکس
۱۰۰۰۰۰۰۰ عدد برای ۳ ماه	دستکش فریزری
۴۵۰۰۰۰ لیتر برای ۳ ماه	مواد ضد عفونی کننده دست
۱۰۰۰۰۰۰ لیتر برای ۳ ماه	مواد ضد عفونی کننده سطوح
۵۰۰۰ عدد	شیلد صورت
۵۰۰۰ عدد	عینک
۵۰۰۰ دست	لباس یکسره مخصوص
۲۲۰ عدد	پالس اکسی متر
۲۵۰ عدد	گلوکومتر
۱۵۰۰ عدد	تب سنج غیر تماسی
۱۰۰ دستگاه	دستگاه لامپ UV
۱۲۰ عدد	آتوکلاو ۱۰۰ لیتری و به بالا

منبع تصویر، AMNESTY

توضیح تصویر،

بخشی از مواد و لوازی که سازمان زندانها از وزارت بهداشت درخواست کرده است

نه به طرح قرارداد اسارت بار چین و ایران!

این روزها، در محافل سیاسی و رسانه‌های مجازی ایران و جهان، موضوع طرح یک "قرارداد 25 ساله" بین دولت‌های ایران و چین مورد بحث و مجادله قرار گرفته است. اپوزیسیون جمهوری خواه دموکرات و لائیک ایران موظف است که با صراحت و آشکارا در این باره اظهار نظر کند و مخالفت ریشه‌ای خود را با چنین نقشه‌های اسارت‌بار، که دیکتاتورهای جهان برای حفظ خود و علیه آزادی، استقلال و منافع مردم منعقد می‌کنند، اعلام دارد.

طرح قرارداد مزبور، با این که هنوز به‌طور رسمی و علنی از سوی مقامات دو کشور اعلام نشده است اما تکذیب هم نشده و از سوی وزیر امور خارجه ایران در خطوط کلی‌اش در مجلس فرمایشی مورد تأیید نیز قرار گرفته است. نقشه‌ی مقدماتی این پیمان در سفر مهم رئیس جمهوری خلق چین، شی جین پینگ، به سه دیکتاتوری منطقه یعنی ایران، عربستان سعودی و مصر در ژانویه 2016، در مذاکراتش با خامنه‌ای، روحانی و سپاه پاسداران و با توافق کامل اینان طرح ریزی گردید.

با این که ما با پیش‌نویسی رو به رو هستیم که به بیرون درز کرده است، با این که ارائه‌ی یک ارزیابی کامل و صحیح از یک قرارداد نیاز به دسترسی کامل به نسخه‌ی رسمی و مطالعه‌ی دقیق آن دارد و با این که حتی در چنین صورتی، همواره در این گونه

توافق نامه های دولتی میان رژیم های دیکتاتوری، مفادی از منظر عموم پنهان نگاه داشته میشوند، اما می توان، بنا بر اخبار و داده های محدودی که در دست داریم، چند محور اصلی این قرارداد 25 ساله را چنین فرموله کرد:

▪ تعیین چین (بخوانید دولت چین) چون "شریک استراتژیک" ایران (بخوانید دولت ایران)، که در مقدمه ی پیش نویس قرارداد آمده است.

▪ سرمایه گذاری های کلان چین در ایران (به مبلغ چهار صد میلیارد دلار) در بخش های گوناگون اقتصادی، صنعتی، زیربنایی، تکنولوژی و غیره : به ویژه در صنایع نفت و گاز، در ساخت جاده و راه آهن، در صنایع حمل و نقل...

▪ استفاده و بهره برداری از بنادر و جزایر توسط چین.

▪ همکاری های امنیتی، نظامی، سیاسی و تکنولوژیک، از جمله اعزام نیروی امنیتی و نظامی چینی به ایران برای حفظ منافع این قدرت؛ استفاده از پایگاه های هوایی ایران توسط چین.

▪ حق تقدم فروش نفت و گاز ایران به چین به مدت 25 سال، با تخفیف بزرگ 32 درصدی نسبت به نرخ جهانی و پرداخت بهای نفت، بخشی با خرید کالاهای چینی و بخشی به "یوان"، پول رایج در این کشور. حق نظارت چین بر هر نوع پیشنهاد سرمایه گذاری در صنعت نفت و گاز ایران از سوی هر کشور دیگر.

بنا بر آن چه که مفاد بالا آشکارا نشان می دهند، ما از هم اکنون با جسارت می توانیم اعلام کنیم که قرارداد 25 ساله ی دولت های ایران و چین، اگر با این مضامین رسمیت پیدا نماید، قراردادی است اسارت بار برای مردم ایران، در خدمت هژمونی طلبی منطقه ای و جهانی چین، تشدیدکننده رقابت ها میان قدرتهای جهانی و منطقه ای در خاورمیانه و برانگیزنده جنگ.

▪ با قرارداد 25 ساله، جمهوری اسلامی، از روی استیصال ناشی از ورشکستگی اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، که خود مسبب اصلی آن است، و در شرایطی که با بحران سخت تحریم های غرب، به ویژه از سوی دولت فوق ارتجاعی ترامپ، رو به رو است، برای حفظ بقای حکومت ترور و خفقان، ضد مردمی و ناکارآمد اش، تسلیم مطامع هژمونی طلبانه و سلطه جویانه یک قدرت بزرگ آسیایی و جهانی می شود. پس از یک دوران وابستگی ایران به غرب و آمریکا، در زمان سلطنت پهلوی، چرخش به شرق امروز جمهوری اسلامی ایران در جهت وابستگی به دو دیکتاتوری بزرگ چین و روسیه، برای

مردم ما چیزی جز اسارت و شوربختی بیشتر به همراه نخواهد آورد.

▪ با قرارداد 25 ساله، "راه ابریشم"، این راه توسعه‌طلبی و سیادت‌جویی آسیایی و جهانی دولت جمهوری خلق چین، از شرق تا غرب آسیا و فراتر از آن تا آفریقا و آمریکای لاتین، گسترده‌تر می‌شود. دیکتاتوری توتالیتر چین در مسیر انسداد ناپذیر سلطه‌طلبی منطقه‌ای و جهانی‌اش، برای دست‌یابی به منابع انرژی چون نفت و دیگر منافع اقتصادی، نظامی و استراتژیکی، در رقابت با دیگر قدرت‌های جهانی چون آمریکا و روسیه، ایران را به یکی از مهره‌ها و مناطق نفوذ خود تبدیل خواهد کرد. از این راه، و در شرایطی که مردم ایران از طریق جنبش‌های اعتراضی و اجتماعی‌شان به سوی سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی گام بردارند، جمهوری خلق چین به بزرگ‌ترین قدرت مدافع و پشتیبان حکومت استبدادی و تئوکراتیک اسلامی در می‌آید.

▪ با قرارداد 25 ساله، اوضاع خاورمیانه باز هم بیشتر رو به شدت‌گیری رقابت‌ها و دخالت‌های قدرت‌های بزرگ جهانی چون آمریکا، روسیه، چین و اتحادیه اروپا و همچنین منطقه‌ای، چون ایران، عربستان و اسرائیل می‌رود. درگیری‌ها بر سر ایجاد منطقه‌ی نفوذ، بیرون راندن رقیب و دست‌رسی به منابع نفتی و غیره فزونی خواهند یافت. این قرارداد، با تشدید تضادها، می‌تواند آتش‌بیار جنگی خانمان‌سوز بین قدرت‌ها در منطقه شود.

در پرتو آن چه که گفته شد، جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران، بنا بر اصول و ارزشهایی که همیشه راهنمای خود قرار داده است، یعنی آزادی، استقلال، جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین، در این جا اعلام می‌دارد که انعقاد پیمانی موسوم به "قرارداد 25 ساله ایران و چین" و هر گونه پیمان اسارت‌باری از این دست از سوی سران جمهوری اسلامی ایران با قدرت‌های بزرگ جهانی، فاقد هر گونه اعتبار و مشروعیت دموکراتیک و مردمی است و مردم ایران به حق در فردای براندازی جمهوری اسلامی به دست خود، از راه تشکیل مجلس دموکراتیک مؤسسان خود، این قراردادها و پیمان‌ها را ملغاً خواهند کرد.

ما عمیقاً بر این باوریم که مردم ایران و خاورمیانه، با تکیه بر توانایی‌های مادی و معنوی خود، قادر خواهند شد که در

آزادی، استقلال، دموکراسی و صلح، با ایجاد مناسباتی برابری و به دور از سلطه‌گری و سلطه‌پذیری با همه‌ی کشورها و ملت‌های جهان، راه بهسازی و بهروزی، ترقی و شکوفایی در منطقه‌ی به خاک و خون کشیده شده‌ی خود را هموار سازند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

31 ژوئیه 2020 - 10 مرداد 1399

آدرس ایمیل تماس با شورای هماهنگی ج.ج.د.ل.ا.ا.:

jomhour民主ocrat.laіic@gmail.com

آدرس وبسایت تارنمای ندای آزادی:

[/http://nedayeazady.org](http://nedayeazady.org)

آدرس ایمیل تماس با تارنمای ندای آزادی:

jjdli.nedayeazadi@gmail.com

از قرارداد با چین چه می‌دانیم؟

حسن بهگر

ماجرا از 7 تیر 1399 آغاز شد، روزی که محمود احمدی‌نژاد گفت: «دولت ایران مخفیانه در حال امضای قراردادی 25 ساله با یک دولت خارجی است.» عباس موسوی، سخنگوی وزارت امور خارجه، در واکنش به این سخنان گفت که این وزارتخانه شاید این سند را بعد از تصویب در چین منتشر کند. او همچنین ادعای وجود «ابهامات» در این قرارداد را رد کرد.

واژه «شاید» که او بکار برد، جالب توجه است زیرا جمهوری اسلامی تا کنون بسیاری از قراردادها از جمله قراردادهای نفتی را به مجلس هم نبرده و تنش بین جناح‌ها برای کسب قدرت و اتهام زنی فروش کشور را در دوره‌های گوناگونی شاهد بوده ایم. از جمله جنجال برای قرارداد کرسنت در دوره‌ی خاتمی که با رشوه گرفتن مهدی هاشمی برپا شد و نتیجه هم فسخ قرارداد و محکومیت ایران در دادگاه لاهه و میلیاردها خسارت وارده به ملت ایران بود و نتیجه شفاف را هم تا کنون به اطلاع مردم نرسانده اند.

آنچه از این قرارداد می‌دانیم

آنچه تا کنون مشخص شده است اینست که دو کشور چین و ایران از سال 2016 توافق نامه همکاری گسترده‌ی استراتژیکی را امضا کرده اند. برخی این موافقتنامه‌های 17 فقره دانسته اند. بسیاری از بخش‌های این توافق‌های امضاء شده که نهایی نشده، مهر محرمانه خورده و انتشار بیرونی نیافته است.

همینقدر می‌دانیم که چین معادل 280 میلیارد دلار در بخش‌های نفت، گاز و پتروشیمی ایران سرمایه‌گذاری خواهد کرد. 120 میلیارد

دلار برای کمک به بهسازی زیرساخت های ایران به ویژه بخش حمل و نقل سرمایه گذاری خواهد شد. این مبالغ که به دلار محاسبه شده، درحقیقت با یوان معامله خواهد شد و دلار آمریکایی نقشی نخواهد داشت.

به گزارش رویترز. در ماه ژوئیه بین 4/4 تا 11 میلیون بشکه نفت ایران به چین صادر شد.

براساس اطلاعات دولت ترامپ، این بدان معنی است که در حال حاضر حدود 50 تا 70 درصد از کل صادرات نفت ایران به چین می رود، و مابقی به سوریه. (1)

این قرارداد چه فوایدی برای چین و ایران دارد

چین جایگاهی برای خود را در خلیج فارس به دست خواهد آورد و به رژیم فرصت خواهد تا از وابستگی اقتصادی به غرب رها شود. این بدان معنی است که جمهوری اسلامی برای ادامه مقاومت علیه ایالات متحده و متحدانش فرصت کافی خواهد داشت. چین در زیرساخت های ایران از جمله حمل و نقل و انرژی سرمایه گذاری می کند و در عوض به نفت ایران با تخفیف دسترسی خواهد یافت. صحبت از حق استقرار پنج هزار نیروی نظامی برای حفاظت از امنیت دارایی های راهبردی در کشور نیز شده است. (این امر بسیار مهمی است و با استقلال کشور صریحا منافات دارد)

ایران کمک بزرگی در کشیدن راه آهن 920 کیلومتری بین تهران و مشهد از روسیه و چین دریافت کرده است و خواستار برقی کردن این خط راه آهن است. اهمیت نقل و انتقال این خط ارتباطی در انتقال نفت و گاز برای چین و روسیه بسیار مهم است. به یمن تحریم های آمریکا، غرب در این پروژه هم غایب است.

انتظار می رود چینی ها تأسیس بیمارستان در مشهد، دومین شهر بزرگ ایران را با جمعیتی بیش از 3 میلیون نفر بر عهده بگیرند. دولت ایران در ماه اوت برنامه ای را برای جذب گردشگران چینی با برداشتن محدودیت در صدور ویزای توریستی اعلام کرد. گردشگران چینی می توانند میلیارد ها دلار وارد ایران کنند.

چین بزرگترین شریک تجارت خارجی ایران است و سهمش 31 درصد از صادرات و 37 درصد از واردات است.

در داخل چه خبر؟

در بخش اصلاح طلبان، مطهری نظری در مورد قرارداد نداده و فقط دغدغه ی مسلمانان ایغور در چین را دارد که چرا مساجدشان تخریب شده است.

صادق زیبا کلام گفته : برخلاف بسیاری از مسئولین‌مان که مرید و سرسپرده روسها و چینی‌ها شده‌اند، ایرانیان تحصیلکرده تر نه به چین و نه به روسیه اعتمادی ندارند که قاعدتاً مقصودش خودش است.

عباس عبدی نوشته : بدون اصلاحات سیاسی داخلی هیچ اقدام خارجی نمی‌تواند مفید باشد.

رضا زبیب، دستیار وزیر خارجه در امور آسیای شرقی در توضیح اینکه این قرارداد شامل چه چیزهایی می‌شود گفته : « اول، همکاری‌های جامع دو کشور در امور سیاسی، شامل دوجانبه و منطقه‌ای و بین‌المللی؛ دوم، همکاری‌های دو کشور در حوزه دفاعی و امنیتی، از جمله مبارزه با تروریسم و افراطی‌گری و نهایتاً به‌طور طبیعی حوزه اقتصادی که در اینجا حوزه بسیار گسترده‌ای دارد، از مسائل انرژی، آی‌تی، تکنولوژی، زیرساخت‌ها و همه اینها پیش‌بینی شده است. تحقق رکن بسیار بزرگی از این سند بر عهده بخش خصوصی است.» وی بر آنست که «شاید حدود 75 درصد بخش خوبی از مسیر را با هم جلو رفته‌ایم، اما هنوز کار تمام نیست» (2)

احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار، با این عقیده که این تصمیم به معنی چرخش جمهوری اسلامی به سمت شرق است هم‌نظر نیست. او می‌گوید هدف از این حرکت ورود به بازی قوانین بین‌المللی و خداحافظی با سیاست‌های ۴۰ سال گذشته است.

«محمدرضا صباغیان» نماینده مجلس گفت: «ما تجربه ی تلخ برجام را داریم، لذا نظارت را نباید فراموش کرد، چرا که احساس می‌شود دولت می‌خواهد با این قرارداد، شکست تلخ برجام را جبران کند، اما نظارت مجلس نباید فراموش شود. در واقع نباید اجازه داد آشی را که آقای ظریف و دولت می‌پزند، ما در ۲۰ دقیقه همچون برجام سربکشیم.»

«محمدحسن آصفری» دیگر نماینده مجلس هم تأکید کرد: «نمایندگان باید در جریان جزئیات قرارداد ۲۵ ساله با چین باشند.»

نتیجه

گرچه این قرارداد نهایی نشده ولی همه چیز حاکی از مصمم بودن خامنه ای برای عقد آن است. چنانکه مصباحی مقدم عضو مجمع تشخیص مصلحت می گوید: « دل بستگی دولت به غرب بسیار روشن است، سند همکاری 25 ساله با چین هم بعد از این است که رهبری پیام خاصی و فرد خاصی را (به چین) فرستادند و با رئیس جمهوری چین گفتگو کردند. تا پیش از این، این عزم در رفتار دولت ما دیده نشد.» (3)

به عبارت دیگر این خواست رهبری است و نه خواست دولت. حال باید دید دولتی که برجام را به امضاء رسانده و همه میدانند که چشمش به دست غرب است، چگونه می تواند این قرارداد را امضاء کند.

«علی ربیعی سخنگوی دولت با بیان اینکه اساساً تقسیم بندی غرب و شرق در سیاست خارجی ما جایگاهی ندارد، گفت: جمهوری اسلامی اساساً در این زمینه خود را محدود نمی کند و آماده ی همکاری با همه کشورهاست و محدودیت ما در این زمینه محدود به رژیم صهیونیستی و تحریم گران است.»

بدین ترتیب سیاست موازنه منفی که بر سر در وزارت امور خارجه است باید کنده شود چون خبر از سیاست موازنه مثبت است. با وجود اینکه سخنگوی دولت با این سیاست جدید خود را موافق نشان می دهد پشت پرده خبرهای دیگری هست از جمله اینکه قالیباف در ملاقات با رهبر طرح اقتصادی عرضه می کند و موجب گلایه روحانی می شود. (4)

مشکل دیگر این قرارداد تضاد آن با قانون اساسی اسلامی است :

اصل 153 : هرگونه قرارداد که موجب سلطه بیگانه بر منابع طبیعی، اقتصادی، فرهنگی، ارتش و دیگر شئون کشور گردد ممنوع است.

این آشکار است که خامنه ای برای رهایی از تنگنای مالی و انزوای بین المللی چون پشتیبانی مردمی ندارد و از جانب دیگر شایع است که در فکر ابقای سلطنت آل خامنه ای است، ناچار است که به دولتهای خارجی متکی شود و فعلاً به شرق پناه می برد و همانطور که بارها مجلس را دور زده، قانون اساسی را هم دور خواهد زد.

در شرق دستکم دیگر صحبت از دموکراسی و حقوق بشر نخواهد بود، گو اینکه در غرب هم خبری نبود. اگر دموکراسی بود برای خودشان بود ولی همین بهانه ی تبلیغاتی هم گرفته خواهد شد.

متضرر واقعی ملت ایران و جنبش دموکراسی خواهی ایران است که نه

اپوزیسیون منسجمی دارد و نه پشتیبان جهانی. غرب دمکراتیک که هیچوقت اعتنایی به او نکرده، شرق غیر دمکراتیک هم که تکلیفش روشن است. ظاهراً لیبرال ها تنها نیرویی هستند که اساساً نظر به داخل و به مردم ایران دارند. باقی هر کدام به افقی بیرون از مرزها نگاه می کنند.

جمعه - 27 تیر 1399

17/07-2020

(1)

-<https://www.dagensps.se/bors-finans/ravaror/kina-importerar-stora-mangder-olja-fran-iran>

(2)

<https://aftabnews.ir/fa/news/660514/%D9%88%D8%A7%DA%A9%D9%86%D8%B4-%D9%85%D8%B7%D9%87%D8%B1%DB%8C-%D8%B2%DB%8C%D8%A8%D8%A7%DA%A9%D9%84%D8%A7%D9%85-%D9%88-%D8%B9%D8%A8%D8%A7%D8%B3-%D8%B9%D8%A8%D8%AF%DB%8C-%D8%A8%D9%87-%D9%82%D8%B1%D8%A7%D8%B1%D8%AF%D8%A7%D8%AF-%DB%B2%DB%B5-%D8%B3%D8%A7%D9%84%D9%87-%D8%A7%DB%8C%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D8%A8%D8%A7-%DA%86%DB%8C%D9%86>

(3)

<http://www.jahannews.com/news/733427/%D9%85%D8%B5%D8%A8%D8%A7%D8%AD%DB%8C-%D9%85%D9%82%D8%AF%D9%85-%D8%AF%D9%84%D8%A8%D8%B3%D8%AA%DA%AF%DB%8C-%D8%AF%D9%88%D9%84%D8%AA-%D8%BA%D8%B1%D8%A8-%D8%B1%D9%88%D8%B4%D9%86>

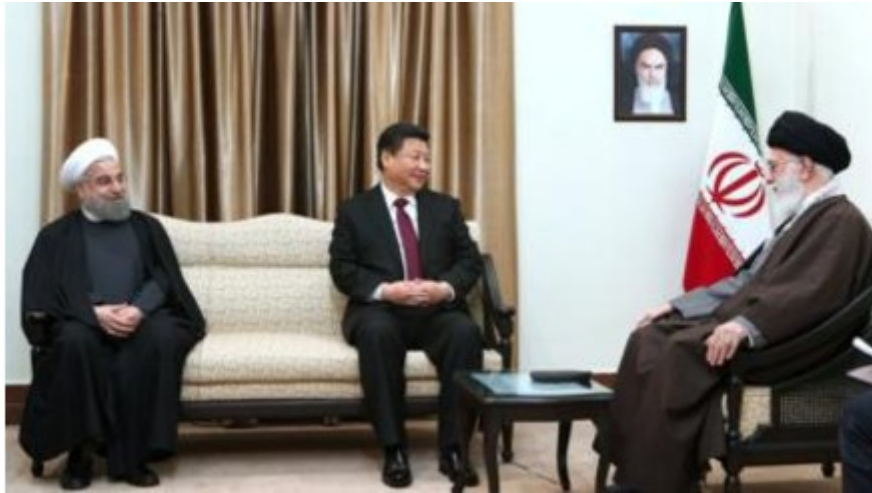
(4)

طبق شنیده‌ها در جلسه اخیر سران قوا، حسن روحانی، رئیس جمهوری به محمد باقر قالیباف، رئیس مجلس با ناراحتی گله می‌کند و می‌گوید شما در دیدار با رهبری بسته اقتصادی رونمایی کردید در حالی که

رهبری گفتند " فرمانده جنگ اقتصادی دولت و بنده هستم!"

<https://www.asriran.com/fa/news/737597/%D8%AF%D8%B1%DA%AF%DB%8C%D8%B1%DB%8C-%D9%84%D9%81%D8%B8%DB%8C-%D8%B1%D9%88%D8%AD%D8%A7%D9%86%DB%8C-%D9%88-%D9%82%D8%A7%D9%84%DB%8C%D8%A8%D8%A7%D9%81-%D8%AF%D8%B1-%D8%AC%D9%84%D8%B3%D9%87-%D8%B3%D8%B1%D8%A7%D9%86-%D9%82%D9%88%D8%A7-%D8%AA%DA%A9%D8%B0%DB%8C%D8%A8-%D8%B4%D8%AF>

قرارداد استعماری جمهوری اسلامی با چین

قرارداد استعماری جمهوری اسلامی با چین ضد منافع ملی ایرانیان است.

آیا ایران بیش از این مستعمره “چین
کمونیست” میشود؟

امین بیات

دولت دست نشانده ی روحانی، با توافق خامنه ای از روی ناچاری و فشارهای اقتصادی، اگر قرار است تسلیم قرارداد 25 ساله با دولت چین بشود، خیانتی بزرگ به منافع ملی ایران مرتکب خواهد شد.

دولت چین قرار است که 400 میلیارد در ایران سرمایه گذاری کند که 280 میلیارد آن در توسعه نفت و پتروشیمی و 120 میلیارد آن در جهت تکمیل زیر ساختهای تولیدی در ایران است.

جمهوری اسلامی ایران با تکیه بر امپریالیسم نو پای چین و روسیه قصد بالا بردن مقاومت و دخالت در منطقه و سرکوب داخلی را دارد، نتیجه مهم این قرار داد ننگین دوام و پایداری جمهوری اسلامی بوسیله چین و روسیه است.

قراردادهای جمهوری اسلامی با چین و روسیه جز استعمار نصیبی برای ایران و ایرانی نخواهد داشت، و با این قرار داد واگذاری بخشهای از سواحل خلیج فارس از جمله جزیره کیش به چین تحت نام همکاریهای 25 ساله ایران و چین زمینه چنیهای است تا ایران بتواند به چین دراز مدت نفت را بفروشد و چین بتواند در دراز مدت مطمئن از خرید نفت ارزان از ایران باشد، و با تدارک برنامه ریزی شده تحت نام سرمایه گذاری بخشهای مختلف صنعتی، اقتصادی، بهداشتی، ارتباطات، کشاورزی، نظامی واز همه مهمتر استخراج نفت و انرژی، ترمیم راه آهن، همکاری بانکی و قرار است بندر جاسک توسعه یابد، و در ساخت پالایشگاه نفت و صنایع پتروشیمی همکاریهای دراز مدت انجام گیرد واز جمله همکاریهای امنیتی، چینیها قرار است بندر چابهار را به شهر بندری تجاری تبدیل کنند، و برای حفاظت این سرمایه ها که از آن ببعد متعلق به چین هستند، تعداد 5000 سرباز چینی در ایران مستقر شوند، و البته چین باید متعهد شود در سازمان ملل متحد از ایران پشتیبانی کند، اینگونه مطالب در پیش نویس دیده میشود.

حکومت ایران در حال حاضر در نهایت ضعف و بی عملی قرار دارد و در حال فروپاشی است، بنیه مالی حکومت تقریبا به صفر رسیده، و دولت چین از این شرایط کاملا آگاه است و بنظر میرسد که قصد بلعیدن ایران را دارد، وام میدهد، نیروی نظامی ناظر بر هزینه وام در ایران مسقر میکند، تا در هنگام باز پرداخت که میداند ایران نمیتواند وام را پرداخت کند، در حقیقت اختیار کل کشور در ید قدرت چین "کمونیست" بخوانید امپریالیسم در حال رشد، قرار میگیرد.

کشور چین با 1,5 میلیارد جمعیت در تدارک گرفتن بخشی از اقتصاد جهان، از جمله ایران است، تا بتواند در دراز مدت مواد غذایی مردم چین را تامین نماید یعنی موجودیت چین بستگی به وارد کردن مواد غذایی دارد و صادر کننده تولیدات صنعتی تا وسایل و ادوات جنگی، ساخت چین را بفروش برسانند.

آرایش نوین امپریالیستی چین و روسیه که دارای سیاستهای استعماری و امپریالیستی همچون آمریکا و انگلیس هستند هیچ تفاوتی در این باره دیده نمیشود، تصرف بندرهای استراتژیک در خلیج فارس، در آفریقا، آسیا، سویلانکا و... نشان از سلطه امپریالیستهای نوپا، دارد.

در کشورهای دمکرات و تقریبا آزاد برای انعقاد قرار داد با کشوری

دیگر اول پیش نویس قرارداد تهیه و بوسیله دولت در مجلس به بحث گذاشته میشود و کارشناسان امور مربوطه از کل کشور نظر خواهی نموده و در رسانه های رسمی انتشار میدهند و بعد در مجلس تصویب و به دولت برای اجرا ابلاغ میگردد، در ایران اما همه چیز مخفی است و بر عکس.

با انتشار پیش نویس "قرار داد" مابین دولت های چین و ایران، در اپوزیسیون ایران برخوردهای متفاوتی انجام گرفته است، درست است که این نوشته هنوز به قراردادی رسمی تبدیل و امضاء نشده است، اما معروف است که میگویند "تا نباشد چیزی مردم نگویند چیزها".

طرفداران واقعی حفظ منافع ملی نشان دهنده درجه استقلال در حفظ منافع ملی را نشان خواهد داد.

بخشی از طرفداران ایرانی چینی از منافع امپریالیستهای چین و روسیه در ایران معتقدند این "قرار داد" به نفع ایران بوده و تحریم های استعماری امپریالیستی را خنثی خواهد کرد و به آینده ایران و منطقه تاثیر مهم استراتژیک بجای خواهد گذاشت، و از این جنبه حرکت میکنند که این "قرار داد" موجب خواهد شد که جلوی اقدامات ضد بشری امپریالیست آمریکا گرفته شود، و عملا از تعویض و جابجا کردن استعمارگران بنفع چین و روسیه حرکت کرده و شرم گینانه از "قرار داد" از هم اکنون دفاع میکنند، تو گوئی زحمتکشان جامعه برایشان تفاوت میکند که آنها را آمریکا و شرکاء استثمارگرش استثمار کنند یا چین "کمونیست" و روسیه، از این به بعد تسلط بر منافع ملی، مردم داشته باشند.

تو گوئی اگر توازن قوای امپریالیستی در خلیج فارس و منطقه با انعقاد این قرار داد بنفع چین و روسیه تمام شود، روزگار زحمتکشان منطقه پراز شادی و کار و ثروت خواهد شد، چه ساده لوهانه و منافع طلبانه به مسئله به این مهمی بر خود میشود، در تاریخ گذشته یکصد ساله ایران این حرفهای دهان پر کن را "حزب توده" بنفع ارباب کرملمین بخورد مردم میداد و حالا فرزند خلف حزب توده "راه توده" و طرفداران چین توده ای آنها را تکرار میکنند.

درست است که امپریالیسم آمریکا و غرب سلطه گر با تحریم اقتصادی علیه منافع ملی مردم ایران، حق حاکمیت ملی مردم ایران و تمامیت ارضی ایران را بخطر انداخته است که مجددا سلطه خود را بر منطقه گسترش دهند، و با زور ارتش و تجاوز و حضور نامشروع در منطقه،

ثروت مردم منطقه، نفت را به چپاول ببرند، با وعده وعید به نیروهای وابسته تلاش میورزند مذبوهانه برای تجزیه ایران و کشورهای منطقه برنامه ریزی کنند.

دولت جمهوری اسلامی ایران از روی ناچای و گرفتاریهای بی حد اقتصادی تغییر مواضع داده و بسمت چین و روسیه شتاب زده در حرکت است و شعار " نه شرقی نه غربی " تبدیل شده به تماما شرقی، حالا همسوئی مواضع دولت جمهوری اسلامی در گذشته با "حزب توده" بود امروز این وظیفه بعهدہ بخشی از هواداران ایرانی چین کمونیست واگذار شده است.

آیا منافع ملی ایران را امپریالیستهای چین و روسیه میتوانند تامین کنند؟

اگر در ایران یک دولت ملی و دمکرات بر جامعه حکومت میکرد و نماینده واقعی مردم که بر آمده از یک انتخابات آزاد بود، و منافع ملی ایران را نه به آمریکا و اتحادیه اروپا و نه به چین و روسیه میفروخت و سیاستی پایا پای و مستقل را پیش میگرفت و برایش مهم نبود که طرف معامله چه دولتی باشد بلکه مهم حرکت از منافع مردم بر اساس احترام متقابل در دستور کار دولت قرار میگرفت آن وقت دیگر نصایح احزاب وابسته شوروی سابق و احزاب وابسته به چین و ده ای و امثالهم تاثیری در قرار دادها نداشت.

سیاستهای چین و روسیه در قبال مردم ایران:

امپریالیستها و دشمنان طبقه زحمتکش جهان و ایران هستند که فقط به منافع خود می اندیشند و اکثریت قریب به اتفاق زحمتکشان جهان را استثمار میکنند باهم هیچگونه تفاوت ماهوی ندارند فقط با هم داری تضاد منافع هستند.

همان قدر دولت امپریالیستی آمریکا ضد مردمی و ضد کارگری است که دولتهای امپریالیستی سرماییداری چین و روسیه هستند، هر دو بدنبال منافع استعماری خویش در ایرانند و هر کدام امروز از شرایط ضعف حاکم بر ایران و دولت جنایتکار جمهوری اسلامی استفاده کرده و بدنبال بستن قرار داد های استعمای هستند و دولت ورشکسته ایران از هر لحاظ برای بقای خود تسلیم امیال منافع طلبانه ی چین و روسیه شده است و دست تجاوز کارانه ی چین و روسیه را بر آسمان، زمین و آبهای ایران باز خواهند گذاشت .

تا به حال نه چین و نه روسیه از حق منافع ملی ایران در شورای

امنیت سازمان ملل متحد دفاع نکرده اند، بهمین دلیل ساده هم چین و هم روسیه همانند آمریکا و اتحادیه اروپا دارای منافع مشترک علیه منافع مردم ایران میباشند، چین نمیتواند بخاطر داشتن روابط سیاسی و تجاری بالائی با آمریکا آنرا با ایران مبادله کند، و شاید و بطورحتم با انتشار این سند مشترک میخواهند برگ برنده در مقابل آمریکا در دست داشته باشند.

آیا تفاوتی ما بین قرار دادهای زمان پهلوی و جمهوری اسلامی هست؟

امروز دیده میشود که طرفداران سرمایه داری ایرانی بدنبال تامین منافع آمریکا و اتحادیه ی اروپا هستند و در گذشته از انعقاد قراردادهای ننگین و استعماری و پیمان های نظامی آمریکا و ایران و با قرار دادهای استعماری مختلفی نداشتند و ایران جزء استتان 52 آمریکا بحساب می آمد و انقلاب 57 که بدست خمینی و یارانش (بنی صدر، قطب زاده و یزدی) در پاریس به کجراه اسلام کشیده شد، این منافع قطع شد، حالا چه تفاوتی و چه شرایطی موجب این شده که بخشی از نیروهای سیاسی چپ و راست وابسته منافع چین و روسیه را به منافع دیگر امپریالیست ها ترجیح می دهند، و این سیاست یک بام و دو هوا را بر ضد منافع ملی مردم ایران تبلیغ و این در حالیست که این توضیحات نوکر منشی آنها برای مردم ایران قابل قبول نیست.

سیاست ایران بر باد ده و ضد منافع ملی جمهوری اسلامی:

طی چهل سال و اندی حاکمیت ترور و خفقان و کشاندن اقتصاد ایران به ورشکستگی، سرکوب دمکراسی، نا امن کردن جامعه، سرکوب آزادیهای مدنی، گسترش فساد، رواج شکنجه و اعدام، تبعیض آشکار و ستم مضاعف بر زنان، امنیتی کردن جامعه در کلیه ی عرصه ها، و تبدیل کردن دولت ایران به سرکرده تروریسم بین المللی، و نا دیده گرفتن منافع ملی مردم ایران، تاراج ثروت پس انداز مردم از بانکها و صندوقهای بازنشستگی و ... رژیم جمهوری اسلامی به خیال باطل خود در چنین اوضاع و احوالی از سر استیصال قرار است با انعقاد قراردادی ننگین که به تایید بیت رهبر جنایتکار و مجلس نظامی و امنیتی 10 درصدی هم در آینده برسد، چین و روسیه را در ایران حاکم برمال و جان مردم کنند تا حکومت جهل و جنایت اسلامی پایدار بماند، چه خیال باطلی، تفاوت عملکرد سرمایه داری خصوصی نوع چینی و روسی با سیاست نئولیبرالی امپریالیستی در کجاست؟ در حقیقت قصد و هدف سرمایه گذاری میلیاردی چینی ها در ایران اسلامی اگر در آینده به واقعیت تبدیل شود که بستگی به

عملکرد مردم با حکومت و تصویه با آن دارد ، همان سیاست استعماری و سلطه سرمایه و بردن ایران و ایرانی به وابستگی کامل یعنی اجرا و پیاده کردن سیاست ضد ایرانی و ضد کارگری" بانک جهانی" و "صندوق بین المللی پول" نیست؟ که قرار است طی 25 سال با سلطه چین و روسیه خون مردم ایران را به مکند و سودهای فراوان ببرند، و مردم ایران همچون گذشته در فقر و گرسنگی و وابستگی بسر ببرند، نیست؟

سرمایه داری جهانی از نوع چینی و روسی و آمریکائی از موضع و شرایط ضعف ایران حرکت میکنند و هیچگونه پایبندی به حقوق بشر ، جز استثمارکارگران ایران ندارند، و دولت تروریستی ایران بخاطر بقای زندگی ننگین و آدم کش خود چوب حراج به منافع ملی ایران میزند و می بینیم که هر روز تمامیت رژیم و آخوند ها در مقابل مردم منزوی تر و بی اعتبارتر میشوند و این در حالیست که مردم دریافته اند این دولت اسلامی در کلیتش در فساد، رانت خواری، دزدی و غارت، سرکوب، شکنجه ، نقض فاحش حقوق شهروندان ایرانی، دشمنی آشکار با طبقه زحمتکش که رژیم را به سرایش سقوط کشانده است ، و خیال میکنند که چین و روسیه قادر به نجات و تداوم این دیکتاتوری عریان او، میباشند.

بنظر من میبایست در ایران مردم برای تحقق حقوق دمکراتیک و آزادیهای مدنی مردم بسیج شوند و مستقل از استعمار گران جهانی از حق حاکمیت ملی خود دفاع کنند و آنرا از حکومتگران اسلامی پس بگیرند. 20.07.2020